

Teologie: Jídlo a Bible 7.

Jíst či nejíst, to je oč tu běží

Teologie

Jíst či nejíst, to je oč tu běží

Tohle je 7. díl seriálu *Jídlo a Bible*. A protože je sedmička všude v Písmu číslem plnosti a završenosti, musíme si nejdřív udělat krátkou rekapitulaci.

V prvním díle seriálu jsme si položili pár otázek:

Diet je prostě spousta a těžko se v tom člověk orientuje.

- Která je ta správná?
- Která mi pomůže shodit pár kil?
- Která mi dodá potřebnou energii a zlepší můj zdravotní stav?
- Která je ohleduplná k životnímu prostředí, k jiným lidem, k hospodářským zvířatům?
- Která je v souladu s původním Božím záměrem?
- A co na to Bible?

Když otázky vezmeme odzadu, v minulých dílech jsme při „průletem“ Biblí museli konstatovat, že nic jako jediná správná dieta neexistuje.

Jídla nebylo v biblických dobách nazbyt a maso se konzumovalo jen ojediněle při slavnostních příležitostech. Úzká spojitost porážky dobytka s vírou v Hospodina a chrámovou liturgií měla u všech zúčastněných vyvolat pocit vděčnosti, pokory a respektu.

Život je možný jenom díky tomu, že jiné Boží stvoření svůj život obětuje.

V ráji sice Adam s Evou jedli pouze rostlinnou stravu, ale náš svět rájem rozhodně není.

Biblická vize budoucnosti nicméně počítá s tím, že jednou se svět promění a násilí navždy zmizí. Součástí téhle všeobecné proměny budou ovšem i nově „vzkříšená“ lidská těla, bez kterých by to nešlo. Nic naplat, do té doby jsme naštelováni na to být omnivory až karnivory a těžko s tím něco uděláme.

Na otázku, která dieta je skutečně zdravá nebo která je vhodná pro redukční dietu, si netroufám odpovědět. Nejsem v dané oblasti odborník.

Dokonce ani mnozí odborníci, zdá se, zase takovými odborníky nejsou. Když před 40 lety v USA přišli s tím, že tučná strava a červené maso je to nejhorší, co může být, celý svět se postupně přeshaltoval na nízkotučné jogurty, margaríny a přeslazené křupky.

Nejenže se od té doby obezita a tzv. civilizační choroby v populaci nesnížily, naopak raketově vzrostly. Dneska už se zase pomalu a pokorně vracíme tam, kde jsme byli předtím.

Je čím dál víc zřejmé, že na vině jsou nejspíš složky potravy, které za celou dobu své existence člověk nikdy neměl k dispozici – alespoň ne v té míře jako dnes. Zejména cukr, rostlinné oleje a průmyslově zpracované potraviny.

Nejrůznější aditiva a nepůvodní ingredience ovlivňují naše chuťové receptory natolik, že nevíme kdy s jídlem přestat. Právě o to výrobcům logicky jde. Mozek by jedl a jedl, ale metabolismus nestíhá nebo si neví rady.

Proto se také lidé, co se dají na vegetariánství nebo naopak na nízkosacharidovou dietu, najednou cítí lépe, mají víc energie a někdy i shazují kila. Spíš než výlučně rostlinná strava, nebo naopak strava výlučně masitá, je za pozitivní změnou eliminace nevhodných potravin a návrat k poctivému domácímu vaření.

Ostatně každý má svůj metabolismus nastaven trochu jinak. Někdo funguje lépe s převahou zeleniny, někdo naopak s bifteky a škvarky.

Někdo má tak dobrý základ, že vydrží celý život na zrní a salátech, a všechny antinutrienty, co jich jen v rostlinné stravě je, s přehledem odbourává.

Někomu naopak, aby vyloučil látky vyvolávající alergii, intoleranci nebo jiné zdravotní problémy, nezbyvá nic jiného, než si naordinovat eliminační dietu, pro kterou je kvalitní maso nezbytné.

Nejrůznější redukční nebo léčivé diety, jak je známe dnes, ve starověku samozřejmě nikdo nedržel. Nebyl důvod. Naproti tomu se ale u některých biblických postav setkáváme s dietou politickou.

Daniel a jeho tři kamarádi byli v babylónském zajetí o vodě a zelenině protože odmítali maso obětované modlám.

Jan Křtitel se na poušti živil medem a kobyilkami (aniž by tušil, že hmyz má kvalitní protein, který se stane ve 21. století trendy).

Ani Ježíš a Jakub, stejně jako bratranec Jan, skopové a hovězí nejspíš nejedli. Odmítáním masa obětních zvířat vyjadřovali rezistenci k chrámovému nábožensko-mocenskému monopolu, který byl současně nástrojem imperiální římské politiky.

Pro lepší srozumění nyní první ze slíbených dvou Ježíšových slavných happeningů.

To takhle Mistra zase vyhledaly zástupy a „on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali“ (Lukáš 9,11-17).

Nějak se to protáhlo a noc byla na spadnutí. Dvanáct učedníků, kteří po vzoru dvanácti izraelských praotců tvořili výkonný výbor disidentské Kristovy komunity, přišlo za Ježíšem a že prý ať to sročení už ukončí a pustí lidi „do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu“.

Ježíš na to jen stručně opáčil: „Dejte jim jíst vy!“

Vypadá to, že učedníkům ani nedovolil, aby šli sami proviant lidem nakoupit. „Postarejte se sami! Zbavte se závislosti na obchodní síti kontrolované chrámem a impériem. Odstřihněte se od molocha, který v režii mocných požívá chudé, bezbranné, plačící a ponížené. Mějte víru! Uvidíte, že to půjde!“

Ježíš nechal tisícíhlavý zástup rozesadit ve skupinách po padesáti. Proč asi? Protože 50 lidí je buňka tak akorát, aby se v ní lidé ještě znali jménem a byli schopni efektivně vzájemně spolupracovat.

Stal se zázrak. Dvě sušené ryby a pět ječných placek, které učedníci našli v torně, stačilo k nakrmení všech a ještě zbylo. Bez toho, aby Dvanáctka musela obžít okolní obchody, shánět skopové a domlouvat se s knězem a finanční stráží, kteří jako jediní široko daleko měli ten správný štempl.

Prosím o náležité pochopení zmíněného happeningu. Při jeho aktualizaci do naší doby nejde o to nevzkročit už nikdy do Lidlu či do Alberta, vyhýbat se daním nebo snad kupovat potraviny na černém trhu. Monopol na ideologii a moc v české kotlině naštěstí v současnosti nikdo nemá.

Pointa příběhu spočívá v tom, že se lidé kolem Ježíše mají odstřihnout od systému, který je založen na nespravedlivém a bezohledném vydírání chudých a bezbranných. Jedině tak se může odehrát zázrak sounáležitosti, spolupráce a vzájemného sdílení, zázrak, na který je kořistnická mašinerie krátká.

Stěžejní otázka zní: Koho systém, jak je dnes nastavený, bez slitování odírá a ničí?

Chudé farmáře třetího světa? Nejspíš ano. Nakupovat fair trade produkty má určitě smysl.

A co kdybychom mezi ty bezbranné a trpící zařadili také hospodářská zvířata? Průmyslový chov bývá ve snaze o co největší produkci za co nejmenší cenu nelidský.

Apoštol Pavel by se na nás určitě nezlobil. Psal o trápení tvorstva už v listu do Říma (8,19). A Ježíše, když byl před zahájením své činnosti na poušti, přišla pozdravit delegace zvířat, která vytušila, že tenhle nový Adam, pravý člověk, věk marnosti naplněný násilím a utrpením jednou provždy ukončí (Marek 1,13).

Pro nás z toho vyplývá jediné: záleží na tom, kde nakupujeme. Nejlépe tam, kde jsou zvířata chována a porážena s pokorou, respektem a vděčností.

PeČ

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo [facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)